

ACARONANT L'AIRE (de *Míriam Muñoz Peris*, 1rK)

Què va passar? On vas anar?,
que tant lluny tu vas marxar,
ja res em pot consolar,
no et puc deixar d'enyorar.

Les meves hores passen lentament
i no et puc treure del pensament.
Al meu cor vas entrar ràpidament
per sortir sense cap remordiment.

El nostre món era ple de **bellesa**
i ara tot es torna tristesca.
Acaronant l'aire amb fortalesa,
mai no em vencerà la feblesca.

Sentia la **llibertat** al teu costat
però ja no m'importa el meu passat.
Ara tot el que dins meu està voltat
es torna en un món desesperat.

Trauré la força acumulada
que està dins meu apressada
i caminaré sola però animada
i a la **vida** seguiré aferrada.

